

ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਨੰਬਰ ਗਿਆਰਾਂ

ਗਿਆਰਵਾਂ ਨੰਬਰ

Jeff Pippenger

2026-05-21

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸੰਭਵਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੇਏਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯੇਏਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਨਾਸ ਦੀਆਂ ਉਹ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਵਧਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚਾਰ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। 1863 ਤੋਂ 1888 ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਲੇਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਮੂਲਭੂਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਅਗਵਾਨ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਬਬੁਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਵਾਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪੱਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

1888 ਤੋਂ 1919 ਤੱਕ ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜੇਹਾ ਅਨੁਭਵ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਉਸ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਸੀ ਜੋ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 1888 ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1919 ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਰਨ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, The Doctrine of Christ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ 1956 ਵਿੱਚ ਪੁਸਤਕ, Questions on Doctrine ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਉਹ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਨੇ American Medical Association ਦੀਆਂ ਚਿਕਿਤਸਕ ਪੱਪਤੀਆਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ, ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀ ਕਲਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾ-ਸਬੰਧੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਸ਼ਿਕਸ਼ਣਕ ਗੀਤੀਆਂ ਨੇ ਲੈ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨਾਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਣਕ ਦਰਸ਼ਨ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇਵੀ ਅਥੀਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੈਨੇਸੀ ਦੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪਾਰਥੇਨਨ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਸਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਉਦਾਹਰਨ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਐਲੀਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਈਸਾ ਪੂਰਵ 167 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਮੱਕਾਬੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 70 ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧ ਸੀ। ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਰੋਧ ਹਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਬਗਾਵਤ ਸੀ, ਪਰ ਮੱਕਾਬੀ ਜੇਸ਼ੀਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੰਨਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਭਵਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਕਾਰਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹਾ ਵਜੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਉਸ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਪਾਇਆ।

ਮੱਕਾਬੀ ਬਗਾਵਤ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 1776 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ 4,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਜੇਸੂਇਟ

ਸਿੱਖਿਆ-ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਹੀਨਤਾ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਕਥਿਤ ਸਿੱਖਿਆ-ਕੇਂਦਰਾਂ ਤੱਕ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਤ-ਪ੍ਰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਢਾਲਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਗਲੋਬਲਿਸਟ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਹਨਾਂ ਸਿੱਖਿਆ-ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸਦੇਮ ਅਤੇ ਗਮੇਰਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਗੋਰੇ ਲੋਕਾਂ, ਮਸੀਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਅਮਰੀਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਚੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਅੱਜ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ, ਜੋ ਇਨਸਾਫ ਦੀ ਉਸ ਨਿਰੰਤਰ ਦੇ-ਪੱਧਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ Spirit of Prophecy ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨਸਾਫ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਰਚੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ, ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਮਤ-ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਇਲੀਟਵਾਦੀ ਗਲੋਬਲਿਸਟਾਂ—ਅਰਥਾਤ ਅਜਗਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ!—ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ: ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿਹਤ ਸੁਧਾਰ, ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ, ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਿਕ ਭਗਤੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਉਤਨੀ ਹੀ ਬਾਈਬਲਕ ਨਬੀਆ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਹਰ ਨਬੀ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਇਹ ਸੋਚੇ ਕਿ ਕੇਵਲ ਮਸੀਹ ਹੀ ਸਾਡਾ ਉਦਾਹਰਨ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪੱਲ੍ਹਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿੱਖਿਆਕਾਰ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਨੁਕਰਣਕਾਰੀ ਬਣੋ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:15, 16.

ਇੱਕ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਭੂਮਿਕਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਉਸ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੰਜ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਡਿਸਨ, ਟੈਨੇਸੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਲਜ ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੈਨੇਸੀ ਦੇ ਮਹਾਨਗਰੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ 1904 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1915 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਮੈਡਿਸਨ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਥਾਪਕ ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਰਹੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਾਲਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੀ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਉਸੇ ਹੀ—ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ—ਯੂਨਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਕਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਅਗਵਾਈ ਨੇ, ਜਿਸ ਨੇ 1888 ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਿਆ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਚੋਣ ਕੀਤਾ। ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਦੋਹੀ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਬੀ ਨੇ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮੂਹਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਸੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਦੇ ਹੋਰ ਚਾਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ—ਸਿਹਤ-ਸੁਧਾਰ, ਵਿਹਾਰਿਕ ਭਗਤੀ, ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ, ਅਤੇ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ—ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪਰਖ ਉਸ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਦੀ ਪਰਖ ਹਰ ਇੱਕ ਬਾਈਬਲੀ ਪਰਖ ਵਰਗੀ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਇੱਕ ਬਾਈਬਲੀ ਪਰਖ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲਿਟਮਸ-ਪਰਖ ਦੀ ਘੜੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦਾ ਫਲ ਨਾ ਖਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਡਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਹੱਵਾ ਰੁੱਖ ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਫਲ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਜੋ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਆਦਮ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ-ਭੈ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁੱਖ ਦੇ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿਵਤਾ ਦੀ ਨਿਵਾਸੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗਿਆਨ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਖਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਚਾਹੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਪਰਖ ਉਸ "ਗਿਆਨ" ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਉਹ ਪਰਖ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਪਰਖ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਭਲੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ 1904 ਵਿੱਚ ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੈਨੇਸੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ 1897 ਵਿੱਚ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ 1920 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸੰਰਚਨਾ ਵਜੋਂ ਮੁੜ-ਨਿਰਮਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਸਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਸਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1915 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਰਥੇਨਨ ਮੰਦਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਪਣ ਵੱਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦਾ ਉਪਨਾਮ "ਦੱਖਣ ਦਾ ਐਥੈਨਜ਼" 1897 ਦੀ ਸੈਂਟੀਨੀਅਲ ਐਕਸਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਜੋਂ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਐਕਸਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੂਲ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਤਥਾਪਿ, ਪਾਰਥੇਨਨ ਹੀ ਇਕੱਲੀ ਐਸੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਮੂਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਨਕਲ ਸੀ। ਅੱਜ ਦਾ ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੈਨੇਸੀ, ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਪਰ ਜੌਨੀ ਕੈਸ਼ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਗਾਇਕੀ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ।

1850 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ, ਅਨੇਕਾਂ ਉੱਚ-ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ "ਦੱਖਣ ਦਾ ਏਥਨਜ਼" ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਅਮਰੀਕੀ ਦੱਖਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ। ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਵਿੱਚ ਫਿਸਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਸੇਂਟ ਸਿਸੀਲੀਆ ਅਕੈਡਮੀ, ਮੋਂਟਗੋਮਰੀ ਬੈਲ ਅਕੈਡਮੀ, ਮਹੈਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਬੇਲਮੋਂਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਵੈਂਡਰਬਿਲਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਭ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੱਖਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਯੁਕਤ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਣ ਸੀ।

ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸੰਗਿਆ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆ ਵੀ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ, ਅਤੇ ਪੇਪ ਦੀ—ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ "ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਆਦਮੀ" ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ—ਅਧਰਮ ਦੇ ਭੇਦ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਥਾਪਿ, "ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ" ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਵੀ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੇਏਲ ਦੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਦੋ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ

ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਪੁਰਾਤਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਪੁਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ Habakkuk's Tables ਨਾਮਕ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੇਏਲ ਉਸ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਾਚਾ-ਲੋਕ ਹੋਣ ਤੋਂ "ਕੱਟੀ ਜਾਂਦੀ" ਹੈ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਘਿ੍ਣਿਤ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਵਾਲੇ ਪੱਚੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਸੁਰਜ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਕਰਕੇ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੀ ਚੌਥੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਰ ਹੈ, ਜੋ 538 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਤੀਜੀ ਕਲੀਸਿਆ "ਸਮਝੌਤੇ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੁਰਾਤਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲੋਂ ਮੁਰਤੀਪੁਜਕ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਵੱਲੋਂ ਮੁਰਤੀਪੁਜਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਦੋ ਸਾਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਰਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 400/430 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮਿਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ—ਉਸ ਅੰਤ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਫਿਰਐਨ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਜਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਲ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਨਬੀ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਾਇਆ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਆਪਣੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰਐਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਫਿਰਐਨ ਉੱਤੇ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਛੁੱਟਣ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੋਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਭੁਚਾਲ ਦੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦਾ ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਆਰਥਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਦੇ ਗਲੋਬਲਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਾਉਦਿਕੀਆਈ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਕਿਤਸਕ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਕਾਰੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਚਿਕਿਤਸਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ "ਮਾਨਤਾ-ਪ੍ਰਾਪਤ" ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕ੍ਰਿਆ ਵਜੋਂ "ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ" ਕੌਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "ਅਮਾਲਗਮੇਸ਼ਨ" ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: "to mix or unite in an amalgam; to blend." ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮੰਦੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਰੁੱਖ ਅਮਾਲਗਮੇਸ਼ਨ ਦਾ ਰੁੱਖ ਹੈ, ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਰੁੱਖ। "The last mighty conflict," ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਕਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਕਟ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ "the mystery of iniquity" ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਦਿਵਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਖਰੀ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬੜੀ ਤਤਪਰਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਲੋਕ ਪੱਖ ਲੈਣਗੇ...."

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਿਤ ਕਰੋ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹਨ। ਕੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਐਸਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਯਾਜਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ

ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਸਤੂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਦਾਗਦਾਰ ਹਨ। ਭੀੜਾਂ ਦੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਭੂਤਾਂ ਲਈ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਵੇਖੋ, ਹੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਿੜਕ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭੀੜਾਂ ਵੇਖੋ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਵੇਦੀ ਅੱਗੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਸੁਣੋ, ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?—ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ।” ਪਰਚੇ, 004, 11.

ਅੰਤਿਮ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ “ਸਾਰੇ ਪੱਖ ਲੈਣਗੇ,” ਤਦੋਂ ਏਦਨ ਦੀ ਬਾਗ਼ ਦਾ ਪਰੀਖਿਆ-ਕਸੌਟੀ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਪਰੀਖਿਆ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸੀ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ “ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ” ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ “ਉੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ” ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ! ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ “ਉੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੈਨੇਸੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ‘ਦੱਖਣ ਦਾ ਏਥੈਂਸ’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਥੇਨੋਨ ਮੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਵਿੱਚ ਮੈਡਿਸਨ ਕਾਲਜ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ...”

“ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਾਦੀਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੱਧਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਰਲ-ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ...”

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੀ ਜੇਤ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਨ.... ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਐਸਾ ਚਰਿੱਤਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੇਵੇ।” Manuscript Releases, volume 18, 30–36.

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ “ਬੁੱਧੀ” ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ “ਸਭ” ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। “ਬੁੱਧੀਮਾਨ” ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੀ “ਬੁੱਧੀ” ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਖ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ “ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ” ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਸ ਪਰਖ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਹ “ਤੇਲ” ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੁਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ, ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। “ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਰੁੱਖ” ਸਵਰਗ ਦੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਨਕਲੀ ਰੂਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ, ਕਫਰਨਹੂਮ ਦੀ ਸਭਾਘਰ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਇਕੋ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਅਨੁਯਾਈ ਗੁਆਏ। ਉੱਥੇ ਪਰੀਖਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਬਚਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸਨ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਇਕ ਬਚਨ ਨਾਲ ਜੀਉਣਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਹਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾਹ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦਾ ਫਲ ਨਾ ਖਾਣ। ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ

ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਹੈ।

“ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੱਚਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦਿਉ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਰਤਣ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਘਿਨ ਨਾਲ ਉਸ ਫੁਹੜ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਨਿਕੰਮੇ ਮਨੋਰੰਜਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਅੱਜ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਵੀਆਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵੀਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਕਰਤੱਬਾਂ ਨਾਲ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਿੱਧ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸੁੱਧ ਹਿਰਦੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਮਨ ਨਾਲ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲੌਕਿਕ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ, ਜਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਫਿਰਉਨਾਂ, ਹੇਰੋਦਾਂ ਅਤੇ ਕੈਸਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ।”

“ਜਵਾਨੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੁੱਤੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੈ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਆਰੰਭ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬੁੱਧੀਵਾਨ, ਸਥਿਰਤਾ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਠੋਸ ਮੁੱਲ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋੜ ਕੇ ਮਹਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਣਗੇ।” Messages to Young People, 255, 256.

ਹਵਾ ਨੇ ਆਪਣਾ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ” ਗੁਆ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਬਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਤਿੰਨ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲਾ ਬਚਨ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਮੁਰਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਯਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਰੰਭ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਕੰਬਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਵਾ ਨੇ ਇਹ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਨੰਗੋਪਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

“ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੁਆ ਧਾਰਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਸੁੱਧ, ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਪਰਉਪਕਾਰਤਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਵ ਧਾਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਭਾ ਨੂੰ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਸਮੂਹ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਨਾ ਡਿੱਗੇ ਸਨ, ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਦਿਵਯ ਸੁਭਾਵ ਨਾਲ ਇਕੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ‘ਮੈਨੂੰ ਉੱਧਾਰ ਪਾਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?’ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਮਰ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਕੰਬਦੇ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਦਿਵਯ ਵੇਦੀ ਤੋਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਮਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰਥਤਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਗੌਰਵ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।” Bible Echo, July 20, 1896.

ਸੱਚ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਉਹ ਕੰਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਅਧਰਮ ਦੇ ਭੇਦ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੈਨੇਸੀ ਦੇ ਪਾਰਥੇਨਨ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਕਿਤ ਹੈ।

“ਇਹ ਬੁੱਧਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਹਿਰਦੇ ਉਹਨਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੀਣਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਐਸਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਹਾਨ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮ-ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਰਵ ਨਾਲ ਐਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਉਹ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਰਹੇ ਹੀ ਨਾ ਹੋਣ। ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਮਾਂ, ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਐਸੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਜੋ ਵਰਤੋਂਯੋਗ ਜੀਵਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਐਸੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੁੰਦੀ।”

“ਜਦੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਿਆਨਵਾਨ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਵਾਂ ਬਣ ਸਕਣ? ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨਵਾਨ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਾਂਗ ਖੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਆਪਣੇ ਘਰੇਲੂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਐਸਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਇਕੱਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ‘ਉੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ’ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

“ਉੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੀ ਹੈ? ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੁਰਗ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾ ਰੱਖਦੀ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਬਣਨ ਵੱਲ ਨਾ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲੀ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਪਾਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸਹਿਆ। ਜੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਤਿਅਵਸ਼ਕ ਸਮਝਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਨਾਸਵੰਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ? ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸੱਚਾਈ ਰੱਖੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

“ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਅਜੇਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ, ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਕ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਵਿਗਿਆਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਕੂਤਰਕ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਨਾਲ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਚੀ ਉੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।”

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਤੱਕਦੇ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਜੋ ਸੱਚਾ ਚਾਨਣ ਹੈ, ‘ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।’ ਉਹ ਅਨੰਤ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਣੂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਅਣੂ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਬਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ‘ਤੂੰ ਤੱਕੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਾਟਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,’—ਵਿਹਾਰਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਉਪਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ, ਯਿਸੂ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ।” Review and Herald, August 17, 1897.

ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕਿਸੇ ਮਨਮਾਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸਿੱਧਾ ਨਿਆਂ ਹੈ। ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲੇ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮੰਦੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਰੁੱਖ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੂਹੰਨਾ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਮੋਹਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉਤਪੀੜਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਰਮ ਦੇ ਉਸ ਭੇਦ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰਨ, ਜੋ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਭਾਗ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਸਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਕਰਤੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼—ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਸਮਾਜਾਂ ਅਤੇ ਸੰਘਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ—ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਦੇ ਹੀ ਪੱਖ ਹਨ—ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ....”

“ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਅਤੇ ਸੱਪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਵੈਰਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੈਰਤਾ ਪਾਵਾਂਗਾ; ਉਹ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਕੁਚਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅੱਡੀ ਨੂੰ ਡੰਕੇਂਗਾ।” ਅਤੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਰੁੱਖ ਦਾ ਫਲ ਖਾਧਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਨਾ ਖਾਈਂ: ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਧਰਤੀ ਸ਼ਾਪਿਤ ਹੈ; ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਉਪਜ ਖਾਵੇਂਗਾ; ਉਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੰਡੇ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵੀ ਉਗਾਏਗੀ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਖੇਤ ਦੀ ਔਸ਼ਧੀ ਖਾਵੇਂਗਾ; ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਰੋਟੀ ਖਾਵੇਂਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਨਾ ਜਾਵੇਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਉਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਯੂੜ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਯੂੜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੁੜ ਜਾਵੇਂਗਾ।”

“ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਕੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਪਰਲੇਭਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਵਰਤਾਓ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹ ਕੇ, ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵਾਤਮਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਠਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਅੱਜ ਕਿੰਨੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ! ਮਨੁੱਖ ਕਦੋਂ ਸਿੱਖੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਕੋ ਹੀ ਸਾਧਨ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਇਉਂ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ’ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੈ?”

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਢੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਘੜਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਥੋਪਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ”

“ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸਬਤ ਦੇ ਸਥਾਨ ‘ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ‘ਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਸੇ ਦੇਖਣ ਵੱਲ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਦਿਸਣ। ਮਨੁੱਖੀ ਨੀਤੀ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਬਲਵਾਨ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਣ ਨੂੰ—ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ, ਨਿਆਈਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਹੈ—ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਸਮਝਣ। ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

“ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਉਤਨੀ ਹੀ ਡਰਣਯੋਗ ਅਤੇ ਤਿਆਗਣਯੋਗ ਹਨ, ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਤਿ-ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਕੁਝ ਇਉਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੈਨਿਟੇਰੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣੇ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਹਰ ਕਦਮ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ। ਉਹ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸਰਵੋਚ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਉਹ ਜੋ ਅਕਸਰ ਸਾਡੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ‘ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਚੱਲੇ, ਖੇਦਭਰੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਮਾਰਗ ਅਪਣਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਦ ਕਰੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।’ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਗੱਲ ਬਾਰੰਬਾਰ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖੇ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕਸੌਟੀ ਅਤੇ ਪਰੀਖਿਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਕਦੋਂ ਸਿੱਖੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬਦਲ ਜਾਵੇ?”

“ਕੁਝ ਲੋਕ, ਜੋ ਸਹੀ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਹਨ, ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਉਤਾਵਲੇ ਜ਼ੋਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀਆਂ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰ ਇਕ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਚਿਕਿਤਸਕ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਉਧਾਰਕਰਤਾ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਚਿਕਿਤਸਕੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਾਲੀਮ ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਟਕਾਏਗਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸਚੇਤ ਰਹਿਣ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ।”

“ਪਾਪ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਨੰਤ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਹਨ। ਹਰ ਇਕ ਵਿਪਤੀ, ਹਰ ਇਕ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੌਤ, ਨਾ ਕੇਵਲ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ, ਪਰ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਉਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਜੋ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਆਗਿਆਪਾਲਨ ਰਾਹੀਂ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਣ ਚੁੱਕਣ ਉੱਪਰੰਤ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਕਪਟ-ਯੁਕਤ ਚਤੁਰਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਢਲ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤਿਅੰਤ ਅਚਰਜਜਨਕ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਪਾਪ ਦੀ ਲੋਕਪ੍ਰੀਤਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਅਮਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ, ਬਚਨਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।”

“ਮੁੜ-ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਾਦੀਸ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ-ਜੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰੀ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਨੀਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਮਰ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਾਂਗ ਵਰਤਾਅ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।”

“ਬਹੁਤਿਆਂ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਕੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਧਾਰਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੇਵਲ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾ ਮਾਤਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੰਬਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਢਾਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਰੂਪਕਾਰੀ ਕਰਤੂਤਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਚਨ, ਕਰਮ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਹਾਂ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਨੇਰਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ-ਸੌਂਪੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਫੰਧਾ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਠੇਸ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਪਹਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਤੀਜੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਕਰਤੂਤਾਂ ਕਰਨੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ—ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ—ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਛਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਬੇਧੜਕ ਕੀਤੇ ਨਾ ਜਾਣ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੋ ਐਸਾ ਚਰਿੱਤਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਕਰਮੀ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਤਰੂਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।” Manuscript Releases, volume 18, 30–36.